

متن پرسش

با سلام خدمت استاد عزیز: سوال این حقیر راجع به قانون جذب می باشد. پیش از این که این سوال را از خدمت شما داشته باشم مقداری درباره این قانون و ادعایش و نقد و نظراتی که پیرامون آن شده است مطالعه کرده و پاسخ های شما نسبت به سوالاتی که در این زمینه وجود دارد را نیز بررسی نموده ام. به حمد الله با آشنایی با مباحث شما فهمیدن روح اومانیستی و غربی این قانون کار دشواری نیست. به عنوان مثال آشنایی با بحث رزق و مباحث بندگی، پوچی چنین جملاتی را روشن می سازد: من زندگی خودم را خودم می سازم. من مسوول وضع مالی خودم هستم. هدف من این است که یک میلیونر یا بیشتر باشم. یا مثلا پرداختن به آرزوها و جولان دادن به خیالات از مشخصه های این قانون است. اما آنچه مورد سوال این حقیر است: ۱. جایگاه تلقین در روایات و نگاه دینی چیست؟ اگر تفکر مثبت یا منفی درباره چیزی منجر به تحقق آن چیز شد آیا این موضوع به قدرت ایجاد نفس مرتبط می شود یا فقط خواست الهی است؟ نقش و تاثیر خواست و اراده انسان در اتفاقات آینده زندگی او چگونه است؟ این حقیر مباحث معرفت نفس، برهان صدیقین و حرکت جوهری، غرب شناسی، حدیث عنوان بصری را کار کرده ام. بحث معاد را تازه شروع کرده و به جلسه ۱۳ رسیده ام. اما اگر در پاسخ به این سوالات مطالعه مباحث دیگری لازم است ممنون می شوم اگر راهنمایی فرمایید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: خوب است که در این مورد دو نکته مد نظر قرار بگیرد؛ اولاً: یادمان باشد که رحمت الهی وسیع است و رحمتش از غضبش سبقت دارد و همواره با رحمتش با انسانها برخورد می کند. ثانیاً: خودش در حدیث قدسی می فرماید: «أنا عند ظنّ عبدی المؤمن» من در گمان بنده ی مؤمن خود هستم. انسان اگر به پروردگار خود امید داشته باشد، پروردگار او مطابق همان امیدش با او برخورد می کند و بدین لحاظ است که نباید انسانها فکر کنند خودشان در امور خود نقش اساسی دارند و علت موفقیت خود را نگاه مثبت خود بدانند، بلکه نگاه مثبت آنها به عالم، اگر با مشیت الهی هماهنگ باشد منجر به تحقق آن چیزی می شود که آنها امید دارند که آن چیز انجام گیرد. موفق باشید